

[Holdgaard.]

at det er gaaet saadan, men det er der vel ikke noget at gøre ved. Af Hensyn til sine Principper kan Venstre udmærket gaa med til dette.

Et væsentligt Moment i denne Sag er jo Beskæftigelsesspørgsmaalet. Vi hørte hvordan den Deputation, der mødte for Mergelforeningerne, motiverede Nødvendigheden af at faa større Tilskud til Udbringelse af Mergel: Dersom vi ikke faar dette Beløb forhøjet fra 400 000 til 700 000 Kr., saa vil Arbejdet gaa i Staa, saa vil der blive Arbejdsløshed. Det Forhold maa man vist ogsaa tage med i Betragtning i dette Tilfælde, da Beskæftigelsesspørgsmaalet her spiller en meget større Rolle, end hvor det drejer sig om Udbringning af Mergel. Det burde Partiet Venstre i alt Fald forstaa, synes jeg.

Man bør ogsaa forstaa, hvad det betyder for Kommunerne paa disse Egne. Der er da ogsaa Kommunalnænder fra de Egne, som denne Anmærkning i nogen Maade vil komme til at angaa, der har henvendt sig til mig og hævdede, hvilken Katastrofe det vilde blive for disse Kommuner, som har en Mængde Arbejdere, hvis denne Produktion til Dels skulde ophøre. Det er jo muligt, at Venstre hellere vil være med til at yde Understøttelse, for saa havde de jo et Agitationsnummer mere, men den Betragtning kan vi fra vor Side ikke anlægge, Beskæftigelsesspørgsmaalet spiller en meget væsentlig Rolle for os. I alle Tilfælde er min Stilling den — det ønsker jeg at sige —, at jeg synes ikke, jeg som jydsk Folketingsmand Aar efter Aar kan kræve store Tilskud, som i væsentlig Grad gaar til Jylland, og saa stille mig afvisende, naar et Erhverv, som ikke findes paa de jydske Egne, kommer i Knibe. Det forekommer i alt Fald mig, at naar nu det ærede Medlem Hr. Kyed og jeg har faaet gennemført i Finansudvalget, at der ydes Tilskud til vore Vælgere i Jylland, kan vi ikke vægre os ved ogsaa at træde hjælpende til overfor andre. Derfor synes jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Kyeds Stilling er saa umaadelig stærk. Jeg tror ikke, den holder. Jeg kunde paa en vis Maade have forstaaet, hvis man havde sat sig imod Tilskuddet til Kartoffeldyrkningen derovre, for saa kunde man jo ogsaa have brugt det i Agitationen; saa kunde man have hakket Roer i Jylland, naar det passede partipolitisk, og hyppet Kartoffler paa Øerne. Men det kan man jo ikke gøre, saadan som man nu staar i det.

Man vil altsaa se, at den Bemyndigelse, man i denne Tekstanmærkning giver Mini-

steren, er i god Overensstemmelse med Venstres hidtidige Stilling i Tilskudsspørgsmaalet, og derfor skulde de i alle Tilfælde efter min Mening være gaaet med. Men man vil ogsaa have lagt Mærke til, at i den Tale, det ærede Medlem Hr. Kyed holdt i Gaar, var hans Forargelse tilsyneladende rettet mod Sukkerfabrikkerne. Her staar vi overfor et af de rigeste Selskaber, som skal hjælpes, sagde det ærede Medlem. Ja, det er jo ikke for Selskabernes Skyld, det er ikke dem, vi staar som Talsmand for — jeg har allerede nævnt, at Selskaberne yder dog et Beløb, som er nævnt saa tidt, paa 800 000 Kr. —, men det er for Dyrkningens, for Beskæftigelsesspørgsmaalets Skyld. Jeg kunde i denne Forbindelse have Lyst til at spørge det ærede Medlem Hr. Kyed, hvilke Midler det ærede Medlem vil bringe i Anvendelse overfor Sukkerfabrikkerne? Hidtil har jeg i alt Fald fundet ham paa den Side, hvor man holdt Haanden over dem. Vi glemmer nu ikke saa let den Gang det ærede Medlem Hr. Kyed var med til at give ogsaa disse Selskaber Skattelettelse. Da fandt man ham ikke paa den Side, og saa vidt mig bekendt — det ved vi jo alle — ligger der ogsaa et Forslag nu, hvor han kunde faa Lejlighed til at gøre den Uret god igen, og det er muligt, at de Udtalelser, han fremsatte i Gaar, er et Tegn i Retning af, at man har fortrudt den Skattelettelse, man gav de rige Selskaber, den Gang man havde Magt til det sammen med de Konserverative. Dette skulde kun glæde os, for vi er villige til en saglig Forhandling om det Spørgsmaal, hvis man kan bidrage til, at disse rige Selskaber, som det ærede Medlem havde saa ondt af, kommer til at yde noget mere til vor fælles Samfundshusholdning.

Jeg skal slutte med at anbefale, at man stemmer for denne Anmærkning, og jeg tør ogsaa driste mig til at anbefale Venstre-Folketingsmænd at stemme for den, for det kan de saa udmærket gøre uden i nogen Maade at komme i Strid med deres Fortid eller deres Principper — tværtimod.

Hans Hansen: Naar man skal drøfte Konsekvensen af en Anmærkning af denne Art paa Finansloven, melder der sig rent umiddelbart det Spørgsmaal, om Staten skal have til Opgave at støtte en Erhvervs-gren, som kan forelægge et Bevis — eller som her et Memorandum — for, at den er urentabel. Det er det, der er det store Principspørgsmaal. Jeg skal ikke her opholde mig meget ved Rentabilitetsspørgsmaalet i Forbindelse med Sukkerroedyrkingen eller Sukkerproduktionen her i Lan-